

Sygn. akt II K 125/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2023 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy Dominik Mąka

Protokolant: Karolina Rzeszowska - Świągut

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 31 marca 2023 roku oraz 4 maja 2023 roku

sprawy W. C. córki A. i J. z domu N.

urodzonej (...) w N.

oskarżoną o to, że:

w dniu 21 sierpnia 2022 roku w N. przy ulicy (...) wspólnie i w porozumieniu z G. P. wzięła udział w pobiciu K. R. (1), narażając go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub art. 157 § 1 k.k. w ten sposób, że po uprzednim, zadawaniu mu uderzeń pięściami w głowę, szarpiąc za koszulkę dokonując jej uszkodzenia doprowadziła do jego przewrócenia na ziemię, zadając nadal uderzenia pięściami po jego głowie jak i górnej części prawego ramienia natomiast G. P. uderzyła go w twarz, a następnie kopała go po całym ciele w wyniku czego K. R. (1) doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, klatki piersiowej po stronie prawej oraz okolicy miednicy i kolana lewego skutkujących naruszeniem czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni w myśl art. 157 § 2 k.k.

tj. o przestępstwo z art. 158 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 1 k.k.

oraz sprawy G. P.

oskarżonej o to, że

w dniu 21 sierpnia 2022 roku w N. przy ulicy (...) wspólnie i w porozumieniu z C. W. wzięła udział w pobiciu K. R. (1) narażając go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub art. 157 § 1 k.k. w ten sposób, że uderzyła go w twarz, a następnie kopała go po całym ciele po tym jak W. C. uderzając go pięścią w głowę szarpiąc za koszulkę dokonując jej uszkodzenia doprowadziła do jego przewrócenia na ziemię, po czym nadal zadawała uderzenia pięściami po jego głowie jak i górnej części prawego ramienia w wyniku czego K. R. (1) doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, klatki piersiowej po stronie prawej oraz okolicy miednicy i kolana lewego skutkujących naruszeniem czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni w myśl art. 157 § 2 k.k.

tj. o przestępstwo z art. 158 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 1 k.k.

I. przyjąwszy w ramach czynu zarzucanego aktem oskarżenia, iż W. C. w dniu 21 sierpnia 2022 roku w N. przy ulicy (...) wzięła udział w bójce wspólnie z G. P. oraz K. R. (1) w trakcie której jej uczestnicy byli narażeni na skutek, o którym mowa w art. 157 § 1 k.k. w ten sposób, iż kopała K. R. (1) w trakcie, gdy ten szarpał się z G. P., gdzie w trakcie tej szamotaniny strony wzajemnie zadawały sobie uderzenia rękoma i nogami tj. czynu stanowiącego występki z art. 158 § 1 k.k. na podstawie art. 66 § 1 k.k. w zw. z art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne przeciwko W. C. warunkowo umarza na 2 (dwu) letni okres próby;

- II. na podstawie art. 67 § 2 k.k. oddaje oskarżoną W. C. w okresie próby pod dozór kuratora;
- III. na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonej W. C. świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 300 (trzystu) złotych;
- IV. na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy prawo o adwokaturze przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz adwokat P. Z. kwotę (...) (tysiąca ośmiu) złotych, w tym podatek VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej W. C. z urzędu w toku postępowania jurysdykcyjnego;
- V. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonej W. C. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (stu) złotych tytułem opłaty, zaś na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżoną od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości
- VI. przyjąwszy, iż G. P. w dniu 21 sierpnia 2022 roku w N. przy ulicy (...) wzięła udział w bójce wspólnie z W. C. oraz K. R. (1) w trakcie której jej uczestnicy byli narażeni na skutek, o którym mowa w art. 157 § 1 k.k. w ten sposób, iż szarpała się z K. R. (1) w trakcie, której szamotaniny zadawała uderzenia nogami i rękoma, a W. C. kopała pokrzywdzonego tj. czynu stanowiącego występki z art. 158 § 1 k.k. na podstawie art. 66 § 1 k.k. w zw. z art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne przeciwko G. P. warunkowo umarza na 2 (dwu) letni okres próby;
- VII. na podstawie art. 67 § 2 k.k. oddaje oskarżoną G. P. w okresie próby pod dozór kuratora;
- VIII. na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonej G. P. świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 500 (pięciuset) złotych;
- IX. na podstawie art. 22³ ust. 1 ustawy o radcach prawnych przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego M. P. kwotę (...) (tysiąca ośmiu) złotych, w tym podatek VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej G. P. z urzędu w toku postępowania jurysdykcyjnego;
- X. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonej G. P. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (stu) złotych tytułem opłaty, zaś na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżoną od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 125/23	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach			

prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	W. C., G. P.	W. C. w dniu 21 sierpnia 2022 roku w N. przy ulicy (...) wzięła udział w bójce wspólnie z G. P. oraz K. R. (1) w trakcie której jej uczestnicy byli narażeni na skutek, o którym mowa w art. 157 § 1 k.k. w ten sposób, iż kopała K. R. (1) w trakcie, gdy ten szarpał się z G. P., gdzie w trakcie tej szamotaniny strony wzajemnie zadawały sobie uderzenia rękoma i nogami G. P. w dniu 21 sierpnia 2022 roku w N. przy ulicy (...) wzięła udział w bójce wspólnie z W. C. oraz K. R. (1) w trakcie której jej uczestnicy byli narażeni na skutek, o którym mowa w art. 157 § 1 k.k. w ten sposób, iż szarpała się z K. R. (1) w trakcie, której szamotaniny zadawała uderzenia nogami i rękoma, a W. C. kopała pokrzywdzonego	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W nocy z 20 na 21 sierpnia 2022 roku W. C., G. P., P. T. oraz jej ówczesny chłopak D. J. spotkali się na osiedlu (...), gdzie żeńska część towarzystwa piła alkohol. W tym samym czasie w dzielnicy zawada w podobny sposób spędzali czas ówcześni narzeczeni E. S. oraz K. R. (1).	Częściowo zeznania świadka D. J., k. 118-119 Wyjaśnienia oskarżonej W. C. k. 52-53, k. 114-115 Wyjaśnienia oskarżonej G. P. k. 59-60, k. 115-117 Zeznania świadka P. T. k. 130-131		
W pewnym momencie D. J. wskazał, iż musi pojechać do swojego miejsca zamieszkania. W tym celu wziął od ze sobą swoją dziewczynę i jej koleżanki i pojechali w tym czasie w okolice osiedla 29 listopada. Zarazem do E. S. i K. R. (1) dołączył F. S.. Z uwagi na fakt, iż D. J. był wówczas znajomym K. R. (1) mężczyźni ci postanowili spotkać się i razem spędzić dalszą część tej nocy.	Zeznania świadka F. S. k. 17-18, k. 128-130 Zeznania świadka E. S. k. 26-27, k. 127-128 Zeznania świadka D. J. k. 118-119 Wyjaśnienia oskarżonej W. C. k. 52-53, k. 114-115 Wyjaśnienia oskarżonej G. P. k. 59-60, k. 115-117 Zeznania świadka P. T. k. 130-131		
Wyżej wymienione grupki spotkały się pod domem D. J.. K. R. (1) będąc już pod wpływem alkoholu wszedł do samochodu, gdzie przebywały oskarżone i P. T., włączył głośno muzykę w samochodzie D. J. i wyrażał niestosowne propozycje względem P. T..	Wyjaśnienia oskarżonej W. C. k. 52-53, k. 114-115 Wyjaśnienia oskarżonej G. P. k. 59-60, k. 115-117 Zeznania świadka P. T. k. 130-131		

Gdy D. J. skończył sprawę w swoim domu, wrócił do swojego samochodu, gdzie wyraził wobec znajdujących się w nim dziewczym swoją dezaprobatę odnośnie muzyki puszczanej w porze ciszy nocnej. Kolejno wszystkie osoby udały się w kierunku osiedla (...), w międzyczasie przystając w okolicach myjni samochodowej, gdzie D. J. upomniał za to samo zachowanie K. R. (1).	Zeznania świadka F. S. k. 17-18, k. 128-130 Zeznania świadka D. J. k. 30-31, k. 118-119 Wyjaśnienia oskarżonej W. C. k. 52-53, k. 114-115 Wyjaśnienia oskarżonej G. P. k. 59-60, k. 115-117		
Po krótkim czasie cała grupa znalazła się w okolicach placu zabaw położonego przy ulicy (...). Tam rzeczona młodzież dalej (poza kierującymi pojazdami) spożywała alkohol i rozmawiała. W pewnym czasie rozmowa zesła na temat zachowania P. T., której K. R. (1) zarzucał, iż dała numer obcemu mężczyźnie. K. R. (1) pomimo braku chęci kontynuowania dyskusji ze strony współtowarzyszy dalej ciągnął ten temat, posuwając się nawet do nazwania P. T. błacharą.	Zeznania świadka D. J., k. 118-119 Wyjaśnienia oskarżonej W. C. k. 52-53, k. 114-115 Wyjaśnienia oskarżonej G. P. k. 59-60, k. 115-117 Zeznania świadka P. T. k. 130-131		
Zachowanie to spotkało się z dezaprobatą oskarżonych, które w sposób wyraźny zaznaczyły, iż nie życzą sobie tego rodzaju zachowania. W tym czasie D. J., który czuł się zażenowany/smutny	Zeznania świadka D. J., k. 118-119 Wyjaśnienia oskarżonej W. C. k. 52-53, k. 114-115 Wyjaśnienia oskarżonej G. P. k. 59-60, k. 115-117		

całą sytuacją poszedł w kierunku swojego samochodu. Chwile po tym dołączyła do niego G. P., która starała się go pocieszyć. W tym czasie K. R. (1) dalej wałkował ten sam temat.	Zeznania świadka P. T. k. 130-131		
Wkrótce po tym K. R. (1) zdając sobie sprawę, iż temat ten jest nie jest spotykany z akceptacją, w sposób wulgarny zwrócił się do swoich interlokutorów oraz pokazał im obraźliwy gest. Sytuację tę dostrzegła G. P., która podbiegła wówczas do K. R. (1) i chwyciła go za koszulkę. Na skutek tego doszło do pewnego rodzaju szarpaniny między oskarżoną, a oskarżycielem posiłkowym.	Zeznania świadka D. J. k. 118-119 Wyjaśnienia oskarżonej W. C. k. 52-53, k. 114-115 Wyjaśnienia oskarżonej G. P. k. 59-60, k. 115-117 Zeznania świadka P. T. k. 130-131		
W pewnym momencie owej szarpaniny K. R. (1) podniósł w górę trzymaną przez siebie butelkę. Ów gest dostrzegła G. P., która uderzyła go wówczas z pięści w twarz. Po chwili kolejnej szarpaniny G. P. powaliła drobniejszego K. R. (1) na ziemię. Sytuacja ta nie doprowadziła do zażegnania konfliktu, gdyż osoby te zaczęły wówczas zadawać sobie wzajemnie ciosy, szarpać się w tzw. parterze.	Zeznania świadka D. J. k. 30-31, k. 118-119 Wyjaśnienia oskarżonej W. C. k. 52-53, k. 114-115 Wyjaśnienia oskarżonej G. P. k. 59-60, k. 115-117 Zeznania świadka P. T. k. 130-131		

Gdy K. R. (1) i G. P. szarpali się na ziemi, W. C. zdecydowała się pomóc koleżance i kilka razy z niewielką siłą kopnęła leżącego K. R. (1). K. R. (1) w trakcie szarpaniny na żądanie G. P. puścił butelkę. W trakcie tej kontynuowanej mimo to szamotaniny F. S. i D. J. próbowali rozdzielić walczące strony. Gdy już wydawało się, iż działanie to przyniesie zamierzony efekt, po krótkotrwałej przerwie w bójce K. R. (1) wyrwał się trzymającemu go koledze i ponownie przystąpił do kontynuowania bójki.	Wyjaśnienia oskarżonej W. C. k. 52-53, k. 114-115 Wyjaśnienia oskarżonej G. P. k. 59-60, k. 115-117 Częściowo zeznania świadka F. S. k. 17-18, k. 128-130 Zeznania świadka D. J. k. 30-31, k. 118-119 Zeznania świadka P. T. k. 130-131		
Po krótkiej chwili kolejnej szamotaniny G. P. i K. R. (1), w tym momencie już bez czynnego udziału W. C. w okolicy miejsca zdarzenia nadjechał radiowóz. Sytuacja ta sprawiła, iż strony rozeszły się i poszły w przeciwnych kierunkach. Kolejno E. S. zaczęła wracających tą samą drogą policjantów i zażądała podjęcia przez nich interwencji. W toku tej interwencji doszło do rozpytania F. S., E. S. oraz K. R. (1). Chwile później policjanci o to zdarzenie rozpytali także D. J. i P. T..	Częściowo zeznania świadka K. R. (1) k. 1-3, k. 117-118 Częściowo zeznania świadka F. S. k. 17-18, k. 128-130 Częściowo zeznania świadka E. S. k. 26-27, k. 127-128 Wyjaśnienia oskarżonej W. C. k. 52-53, k. 114-115 Wyjaśnienia oskarżonej G. P. k. 59-60, k. 115-117 Zeznania świadka D. J. k. 119 Zeznania świadka P. T. k. 130-131		
Natomiast K. R. (1) wraz z narzeczoną udał się do sądeckiego szpitala,	Zeznania świadka K. R. (1) k. 1-3, k. 117-118		

gdzie udzielono mu pierwszej pomocy. Na skutek przedmiotowego zdarzenia K. R. (1) doznał stłuczenia głowy, stłuczenia klatki piersiowej po stronie prawej, a także stłuczenia okolicy miednicy i lewego kolana. Przedmiotowe obrażenia naruszyły czynności narządów ciała oskarżyciela posiłkowego na okres nie przekraczający 7 dni.	Dokumentacja medyczna k. 10-14 Zeznania świadka F. S. k. 17-18, k. 128-130 Zeznania świadka E. S. k. 26-27, k. 127-128 Opinia biegłego ortopedy i traumatologa k. 35		
Zarazem ogół aktywności sprawców tj. uderzenie i szarpanie G. P., kopnięcie W. C., uderzenie i szarpanie K. R. (1) narażały uczestników tego zdarzenia na wystąpienie skutku, o którym mowa w art. 157 § 1 k.k.	Zeznania świadka K. R. (1) k. 1-3, k. 117-118 Dokumentacja medyczna k. 10-14 Wyjaśnienia oskarżonej W. C. k. 52-53, k. 114-115 Wyjaśnienia oskarżonej G. P. k. 59-60, k. 115-117 Koszulka oskarżonej G. P. k. 113		
W. C. ma 22 lata. Oskarżona jest bezdzietną panną. W. C. posiada wykształcenie średnie. Oskarżona z zawodu jest kosmetyczką. W. C. wykonuje ten zawód prowadząc własną działalność gospodarczą, z której to uzyskuje dochód w wysokości około 2000 złotych miesięcznie. W. C. nie ma nikogo na swoim utrzymaniu., Oskarżona jest osobą niekaraną. Oskarżona nie posiada istotnego majątku. W. C. nie leczy się psychiatrycznie,	Wyjaśnienia oskarżonej W. C. k. 52-53, k. 114-115 w zakresie danych osobo poznawczych Karta karna W. C. k. 65 Notatka urzędowa dot. W. C. k. 66 Zaświadczenie o stanie majątkowym dot. W. C. k. 67		

neurologicznie ani odwykowo.			
G. P. ma 23 lata. Oskarżona jest bezdzietną panną. G. P. posiada wykształcenie średnie. Oskarżona nie posiada wyuczonego zawodu . G. P. pracuje zawodowo w charakterze magazyniera w Ś., z której to pracy uzyskuje dochód w wysokości około 2800 złotych miesięcznie. G. P. nie ma nikogo na swoim utrzymaniu., Oskarżona jest osobą niekaraną. Oskarżona jest właścicielką samochodu osobowego o wartości kilkunastu tysięcy złotych, poza tym nie posiada innych istotnych składników majątkowych. G. P. nie leczy się psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo.	Wyjaśnienia oskarżonej G. P. k. 59-60, k. 115-117 w zakresie dany osobopoznawczych Karta karna G. P. k. 68 Notatka urzędowa dot. G. P. k. 69 Zaświadczenie o stanie majątkowym G. P. k. 70		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

1.Ocena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Wyjaśnienia W. C.	Oskarżona W. C. będąc słuchana w postępowaniu przygotowawczym przyznała się do zarzucanego jej czynu oraz złożyła obszerne wyjaśnienia. Natomiast w toku postępowania jurysdykcyjnego oskarżona zanegowała swoją odpowiedzialność karną, równocześnie dalej korzystając z prawa do złożenia wyjaśnień. Wbrew pozorom wyjaśnienia oskarżonej W. C. pomimo odmiennej treści ustosunkowania się do zarzutów są zbieżne i wystarczające jest ich łączne przytoczenie. Mianowicie w świetle wyjaśnień W. C. oskarżone, ich koleżanka	

oraz jej chłopak mieli tego dnia spożywać alkohol na osiedlu (...). Następnie W. C. przytoczyła okoliczności w jakich do grona tych osób dołączył K. R. (1) i jego narzeczona i kolega. Dalej W. C. zaznaczyła już, że od samego początku oskarżyciel posiłkowy był wyzywający zwłaszcza w odniesieniu do P. T.. W tym zakresie oskarżona opisała przebieg sytuacji sprzed domu D. J.. Kolejno W. C. zrelacjonowała zdarzenie z osiedla wólki. Oskarżona wprost podała, iż przyczyną inkryminowanej bójki było zachowanie K. R. (1), który najpierw natarczywie podnosił wulgarne zarzuty wobec zachowania P. T., a następnie wykonał wulgarny gest w stronę jej znajomych. W. C. podała, iż faktycznie gest ten spotkał się z reakcją G. P., która złapała oskarżyciela za koszulkę i zaczęła się z nim szarpać. Oskarżona podała także, iż w pewnym momencie oskarżyciel K. R. (1) wykonał zamach butelką z piwem, co spotkało się z uderzeniem go w twarz przez G. P.. Kolejno W. C. podała, iż w dalszej kolejności walczący przewrócili się i kontynuowali walkę na ziemi. W. C. przyznała także, iż w tym momencie dołączyła do bójki, gdyż zdecydowała się zadać K. R. (1) kilka kopnięć. Na rozprawie głównej W. C. nie potrafiła podać dokładnego miejsca, w

którym wykonała owe kopnięcia. Dodatkowo oskarżona podała, iż walczący zostali na chwilę rozdzieleni przez pozostałych mężczyzn. Owo rozdzielenie trwało jednak krótko z uwagi na dalsze agresywne zachowanie K. R. (1), który dążył do kontynuowania starcia. Oskarżona podała także, iż zwarcie ustało dopiero z chwilą zbliżenia się do walczących funkcjonariuszy policji. Oskarżona zaprzeczyła jakoby miała wziąć czynny udział w tym zajściu poza wspomnianymi kopnięciami. W. C. zaprzeczyła również, aby miała wspólnie z oskarżoną G. P. gonić uciekającego przed nimi K. R. (1). Sąd Rejonowy ocenił wyjaśnienia W. C. jako wiarygodne i przydatne do poczynienia ustaleń faktycznych. W tym postępowaniu należało zwrócić uwagę, iż oskarżone od samego początku jednolicie opisywały przebieg tego zdarzenia. W szczególności między relacjami każdej z nich nie występują jakiegokolwiek istotne sprzeczności. Owa relacja jest kompletna. Do tego przedmiotowe wyjaśnienia są wsparte także poprzez zeznania P. T., która zeznając podała tożsamy przebieg tego zdarzenia. Co istotne słuchany w warunkach bezpośredniości D. J.

zmienił dotychczasowe zeznania i zeznał w sposób spójny z relacją procesową oskarżonych. Co istotne D. J. i P. T. od dłuższego czasu nie pozostają w relacjach towarzyskich. Stąd też D. J. jest osobą całkowicie obca dla oskarżonych, które widział tylko kilka razy w życiu. Nie miał on więc interesu w ochronie ich kosztem złożenia fałszywych zeznań. Co więcej należy podkreślić, iż D. J. racjonalnie tłumaczył dlaczego jego pierwsze zeznania miały nie odzwierciedlać faktycznie przekazywanych informacji. Pewne znaczenie w kontekście wiarygodności zeznań D. J. złożonych na rozprawie przemawia treść notatki urzędowej policji, gdzie świadek już kilka minut po zdarzeniu wskazuje K. R. (1) jako winowajcę całego zajścia i mówi nawet o obronie ze strony oskarżonych. Warto wskazać również, iż w przeciwieństwie do depozycji świadków obrony i wyjaśnień oskarżonych zeznania świadków oskarżenia są w wielu miejscach wzajemnie ze sobą sprzeczne. Owe zeznania charakteryzują się również swoistą niepamięcią, bagatelizowaniem działań samego K. R. (1) jeszcze przed rozpoczęciem samej bójki. Szereg owych nieścisłości w przedmiotowych zeznaniach zarówno o

charakterze wewnętrznym jak i zewnętrznym nie pozwolił w zakresie spornym stwierdzić, iż dowody te są wystarczające dla podważenia wersji przedstawionej przez oskarżoną. Owe nieścisłości/sprzeczności będą omawiane indywidualnie w odniesieniu do każdego ze świadków obrony. Kolejno należy zaznaczyć, iż W. C. przedmiotową wersję wydarzeń opisywała od samego początku swojego udziału w tej sprawie. Nie można więc podnosić zarzutu, iż wersja ta została opracowana dopiero po udzieleniu oskarżonej pomocy prawnej z urzędu. Sam akt przyznania się oskarżonej nie może mieć tutaj wiążącego charakteru, gdyż W. C. złożyła wówczas wyjaśnienia, w których opisała swoje zachowanie nie jako stanowiące udział w pobiciu, lecz raczej udziału w bójce. Co ważne depozycje składane przez oskarżoną W. C. od samego początku były spójne, korelowały z wyjaśnieniami G. P.. Toteż mając to wszystko na uwadze Sąd Rejonowy uznał, iż wyjaśnienia W. C. są wiarygodne i zasługują aby w oparciu o nie poczynić szereg ustaleń faktycznych w tej sprawie.

Wyjaśnienia G. P.	Podobnie G. P. będąc słuchana w toku postępowania przygotowawczego częściowo przyznała się do zarzucanego jej przestępstwa. Oskarżona zdecydowała się wówczas złożyć krótkie wyjaśnienia. Natomiast w toku rozprawy głównej G. P. wskazała, iż czuje się osobą niewinną, gdyż działała w warunkach obrony koniecznej. Zarazem w trakcie rozprawy G. P. zdecydowała się znacznie rozwinąć swoje dotychczasowe wyjaśnienia. W przedmiotowych wyjaśnieniach G. P. podała, iż K. R. (1) od samego początku był przyczyną nieporozumień w owej grupie osób. Tutaj G. P. oznajmiła, iż negatywne zachowanie K. R. (1) rozpoczęło się jeszcze pod domem D. J.. Kolejno G. P. wskazała, iż już na osiedlu (...) w sposób natarczywy odnosił się do P. T. zarzucając jej niewłaściwe postępowanie w odniesieniu do jej chłopaka. G. P. podała, iż tego rodzaju zachowanie trwało przez dłuższy okres czasu i skończyło się nawet opuszczeniem towarzystwa przez D. J.. Kolejno oskarżona zaprzeczyła jakoby miała uderzyć z tyłu głowy niczego nie spodziewającego się oskarżyciela posiłkowego. Tutaj opisując początek	

bójki G. P. oznajmiła, że widząc wulgarnie zachowanie K. R. (1) wobec jej koleżanek podeszła do niego i złapała go za ubranie, po czym zaczęła się z nim szarpać. W świetle relacji procesowej oskarżonej uderzenie w twarz oskarżonego nie nastąpiło od tyłu, lecz od przodu i to w reakcji na gest oskarżyciela, który zamachnął się wówczas butelką. G. P. potwierdziła, iż na skutek tego uderzenia oraz następnej szamotaniny powaliła na ziemię K. R. (1). Oskarżona podała, iż już na ziemi strony wzajemnie zadawały sobie ciosy rękami i nogami. G. P. wskazała także, iż inne osoby próbowały ich wówczas rozdzielać. Oskarżona w żaden sposób nie negowała udziału w tym zajściu W. C., wskazując zarazem iż to ona była główną osobą pojedynkującą się z K. R. (1). G. P. wskazała, iż agresja K. R. (1) nie ustawała pomimo prób rozdzielania walczących. Sąd Rejonowy ocenił, iż wyjaśnienia G. P. są wiarygodne i zdatne do poczynienia na ich podstawie ustaleń faktycznych w kluczowych dla tego procesu kwestiach. Mianowicie należy zaznaczyć, iż oskarżona w swoich wyjaśnieniach była konsekwentna od samego początku niniejszego procesu. Co więcej

owe wyjaśnienia nie są sprzeczne z żadnym uznanych za wiarygodnych dowodów przeprowadzonych w tej sprawie. Kolejno wypada zwrócić uwagę, iż wyjaśnienia G. P. znalazły pełne potwierdzenie w depozycjach złożonych przez W. C.. Nadto owe wyjaśnienia licują także z relacją procesową złożoną na rozprawie główną przez świadków P. T. oraz D. J.. O ile P. T. jest koleżanką oskarżonej, przez co jej zeznania należy oceniać ostrożnie. Niemniej jednak oskarżona w żaden sposób nie jest związana z D. J., który nie miał powodów, aby za pomocą fałszywych zeznań ją chronić. Przeciwnie większy związek oskarżony miał z K. R. (1). Do tego należy wskazać, iż zeznania D. J. w warunkach bezpośredniości były pełne, wskazujące dużą ilość szczegółów. Do tego owe zeznania były koherentną z treścią rozpytania w dniu 21 sierpnia 2022 roku. Jest to o tyle istotne, że D. J. w toku dochodzenia złożył inne zeznania, które były sprzeczne z zeznaniami złożonymi na rozprawie głównej. Kolejno należy wskazać, iż w przypadku świadków K. R. (1), E. S. oraz F. S. występuje szereg wzajemnych sprzeczności, odnoszących się zarówno do udziału w zajściu

oskarżonych, przebiegu tego zajścia, miejsca obserwacji początku starcia. Szereg tak odmiennych depozycji nie mógł w ocenie Sądu Rejonowego podważyć wiarygodności konsekwentnych wyjaśnień składanych przez G. P., zwłaszcza iż owe wyjaśnienia były wzmocnione wymową zeznań świadków obrony. Do tego należy zastrzec, iż również G. P. jako dowód w sprawie przedstawiła rozerwaną koszulkę, co potwierdza ustalenia faktyczne odnoszące się do wzajemnych ataków za strony K. R. (1) i G. P., wspartych kopnięciami zadanymi przez W. C.. Kolejno należy wskazać, iż pewne drobne nieścisłości (nieporównywalne z zeznaniami świadków obrony) pomiędzy relacjami obydwu oskarżonych mogą wynikać z odmiennej perspektywy obserwacji tego zdarzenia, gdzie oskarżona przez dłuższy czas znajdowała się na ziemi. Do tego należy zwrócić uwagę, iż przedmiotowe wyjaśnienia oskarżona składała w sposób rzeczowy. Oczywiście w jej wyjaśnieniach wiele miejsca zajmują okoliczności nie mające decydującego znaczenia dla rozstrzygnięcia tej sprawy. Fakt ten jednak jest zrozumiały biorąc

	pod uwagę, iż oskarżona chciała przedstawić całe tło inkryminowanego zdarzenia. Tym samym biorąc pod uwagę wyżej przedstawioną argumentację Sąd Rejonowy obdarzył wyjaśnienia G. P. walorem wiarygodności i między innymi na ich podstawie poczynił ustalenia faktyczne w tym procesie.	
Zeznania świadka K. R. (1)	Sąd Rejonowy uznał za w przeważającej mierze niewiarygodne zeznania świadka K. R. (1). Świadek ten zeznawał niekonsekwentnie i w sposób nie mający oparcia nawet w zeznaniach świadków obrony. W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na szereg sprzeczności w zeznaniach K. R. (1) w odniesieniu do zeznań świadków obrony. Zrozumiałym są bowiem sprzeczności w depozycjach zantagonizowanych stron, natomiast rażące sprzeczności dotyczące przebiegu zajścia po stronie świadków obrony nakazuję szczególnie ostrożnie podejść do wiarygodności tego rodzaju depozycji. Przystępując do przedstawienia owych sprzeczności należy wskazać, iż K. R. (1) będąc słuchanym w toku postępowania przygotowawczego	

zaznaczył, iż na pewnym etapie walki zostali oni rozdzieleni, po czym zaczął uciekać i zostać dogonionym przez obydwie oskarżone. Tego rodzaju oświadczenie procesowe oskarżyciela posiłkowego nie znalazło jednak potwierdzenia w zeznaniach żadnego ze świadków obrony. O rzekomym pościgu nie zeznawał F. S., nie zeznawała E. S., ani też w postępowaniu przygotowawczym nie zeznawał D. J.. Owo okoliczność stanowi bardzo duży mankament owych zeznań, gdyż wskazuje to na chęć wyolbrzymienia aktywności oskarżonych. Kolejno K. R. (1) wskazuje, iż po tym rzekomym pościgu obydwie oskarżone miały go kopać w sytuacji gdy ten leżał na ziemi. Fakt ten również nie znalazł potwierdzenia w zeznaniach świadków. Tutaj trzeba zaznaczyć, iż zdarzenie odbywało się na stosunkowo nie dużej przestrzeni i nie ma możliwości, aby 4 świadków nie dostrzegła tego rodzaju zachowania. Do tego wersja ta jest sprzeczna z zasadami doświadczenia życiowego kiedy to młody, szczupły mężczyzna miał dać się złapać dwójce mocno wstawionych kobiet o większej masie fizycznej. Dalej K. R. (1) podaje, iż został on zaatakowany od tyłu, podczas gdy

chwile później podaje on, że najpierw doszło do szarpaniny, a potem do jego wywrócenia. Kolejno należy wskazać, iż świadek K. R. (1) opisując przebieg starcia podaje, że G. P. wybiegła z miejsca gdzie siedziały inne osoby, podczas gdy D. J. jeszcze w toku postępowania przygotowawczego, zeznając wówczas korzystnie dla oskarżyciela podał, iż oskarżona bezpośrednio przed atakiem pocieszała go przy jego samochodzie. Dalej należy zwrócić uwagę na sprzeczność zeznań F. S. i E. S. i K. R. (1) w odniesieniu do miejsca, z którego świadkowie obrony obserwowali pierwszy etap starcia. Mianowicie K. R. (1) podał, iż został zaatakowany od tyłu w sytuacji gdy siedł z E. S. i F. S. w kierunku jego samochodu. W tym miejscu wypada zwrócić uwagę, iż F. S. na rozprawie głównej zeznał przeciwnie. W świetle tych depozycji oskarżyciel sam siedł w kierunku samochodu, a E. S. wraz z nim przebywali w miejscu, gdzie wcześniej biesiadowano. Ważne jest też zwrócenie uwagi, iż K. R. (1) bagatelizuje swój udział w wywołaniu tego starcia. W żaden sposób w swoich zeznaniach nie odnosił się on do prowokacyjnych słów skierowanych przeciwko P. T.. Do tego zaprzecza on wystosowaniu wulgarnego

gestu wobec oskarżonej W. C. i P. T.. Zarazem zeznania K. R. (1) nie wytrzymują próby z depozycjami D. J. z rozprawy głównej, w przedmiotowych zeznaniach D. J. jednoznacznie wskazał, iż to K. R. (1) wywołał ów incydent. Do tego D. J. wskazał, iż akt uderzenia oskarżyciela posiłkowego poprzedziło wzajemne szarpanie się stron i gest butelką ze strony K. R. (1). Tutaj raz jeszcze należy przywołać notatkę sporządzoną przez interweniujących tego dnia policjantów, którym D. J. miał wskazać na gorąco jako winowajcę zajścia właśnie oskarżyciela posiłkowego. Kolejno należy wskazać, iż oskarżyciel podał, iż D. J. jeszcze przed owym zdarzeniem miał mu wysłać pinezke z miejscem lokalizacji owego spotkania. Natomiast wszyscy inni świadkowie podali, iż jechali oni w to miejsce razem w kolumnie pojazdów już od miejsca zamieszkania D. J.. Godzi się także stwierdzić, iż zeznania świadków obrony opisujące zachowanie oskarżyciela posiłkowego było bogate w dużą ilość szczegółów i nawet spójnych ze sobą cytatów, podczas gdy świadkowie oskarżenia w tym niekorzystnym dla K. R. (1) zakresie zasłaniaли się niepamięcią,

brakiem zwrócenia uwagi czy bagatelizowali jego zaczepne zachowanie. Podkreślić należy, iż świadkowie obrony przedstawili również spójną wersję dotyczącą ubioru oskarżyciela posiłkowego, podczas gdy zeznania świadków oskarżenia pozostawały w tym zakresie niespójne. Kolejno należy wskazać, iż K. R. (1) w żaden sposób nie był w stanie wytłumaczyć powodów, dla których D. J. ma go obciążać. Podczas gdy słuchany w warunkach rozprawy D. J. przedstawił odmienną od wcześniejszej wersję zdarzenia, która to wersja była spójna z relacją procesową tego zajścia ze strony oskarżonych, a brak jest jakichkolwiek dowodów choćby sugerujących możliwość wpływu, którejkolwiek ze stron na świadka w toku postępowania jurysdykcyjnego. To wszystko sprawiło, iż Sąd Rejonowy rozstrzygając sprzeczności pomiędzy wyjaśnieniami oskarżonych, a zeznaniami K. R. (1) owe sprzeczności rozstrzygnął na korzyść wyjaśnień obydwójga oskarżonych.

Zeznania D. J.

Sąd Rejonowy ustalając stan faktyczny w tej sprawie oparł się także na zeznaniach złożonych przez świadka D. J.. W

tym miejscu od razu należy zastrzec, iż D. J. w tym procesie złożył nieco odmienne zeznania. W pierwszych zeznaniach zeznał on korzystniej dla oskarżyciela, podczas gdy na rozprawie niemal całkowicie go obciążył. Zarazem koniecznym jest dostrzeżenie, iż D. J. już na tym etapie zeznawał korzystniej dla oskarżonych niż zeznania pozostałych świadków oskarżenia. W tym aspekcie koniecznym jest zwrócenie uwagi, iż świadek już wówczas potwierdził, iż przyczyną zajścia było prowokacyjne zachowanie K. R. (1), który miał wykrzykiwać coś w kierunku W. C.. Do tego świadek w tym miejscu w żaden sposób nie mówił nic o jakimkolwiek uderzeniu z zaskoczenia w tył głowy. Świadek D. J. wspominał wówczas, że próbował rozdzielać walczących, co zanegował w swoich oświadczeniach K. R. (1). Kolejno należy zwrócić uwagę, iż D. J. już wówczas wspominał o swoistej drugiej rundzie walki pomiędzy G. P., a K. R. (1). W zeznaniach tych D. J. w żaden sposób nie odnosił się również do rzekomej ucieczki oskarżyciela posiłkowego. Natomiast na rozprawie głównej D. J. zeznał, iż w trakcie szamotaniny obydwie strony konfliktu były aktywne. D. J. wskazał również, iż widział jak jego kolega

wykonał gest butelką w kierunku oskarżonej. D. J. jednoznacznie również wskazał, iż to K. R. (1) dążył do rewanzu i wyrywając się kolegom doprowadził do kolejnego starcia z G. P.. Sąd Rejonowy dysponując tymi dwiema wersjami przedstawionymi przez D. J., uznał, iż wiarygodniejsza jest ta druga z nich. W szczególności świadek w żaden sposób nie jest związany z oskarżonymi. Nie miał on więc interesu ich chronić. Od dłuższego czasu D. J. nie jest też związany z P. T., a więc także ta relacja nie miała wpływu na jego postawę procesową. Dostrzec również należy, iż świadek słuchany w warunkach bezpośredniości opowiadał ze szczegółami, w obecności obydwu stron konfliktu, nie uciekając od udzielenia odpowiedzi na żadne z zadanych mu pytań. D. J. zeznawał wówczas w sposób szczery, spontaniczny. Jego wypowiedzi stanowiły jedną całość. Zadawane świadkowi pytanie nie miały charakteru pytań sugerujących. Zeznania świadka udzielone w warunkach bezpośredniości były przekonujące. Sąd Rejonowy nie dostrzegł objawów nadmiernego stresu świadka. Przeciwnie D. J. zeznawał w sposób

swobodny, opanowany. Przedmiotowe zeznania korespondowały także w pełni z depozycjami oskarżonych czy zeznaniami P. T.. Natomiast trzeba dostrzec, iż poprzednie zeznania D. J. pozostawały odizolowane, nie wpisywały się zarówno w treść zeznań K. R. (1) jak i wyjaśnienia oskarżonych. Koniecznym jest także podkreślenie, iż zeznania złożone przez świadka J. na rozprawie znajdują także swoiste potwierdzenie w rezultacie rozpytania go przez funkcjonariuszy policji. Konkludując zeznania złożone przez świadka D. J. na rozprawie głównej wpisują się w spójną całość depozycji oskarżonych i P. T.. Zarazem brak jest powodów aby podważyć w jakikolwiek sposób bezstronność tego świadka w dacie składania owych depozycji. Stąd też owe oświadczenia wiedzy przysłużyły się w procesie rekonstrukcji stanu faktycznego w tym postępowaniu karnym.

Zeznania P. T.

Sąd Rejonowy uznał za wiarygodne także zeznania świadka P. T.. Świadek ta składała zeznania jedynie na etapie postępowania sądowego. Okoliczność ta nie może jednak dezawuować wiarygodności tych oświadczeń wiedzy, gdyż jej obecność na miejscu

zdarzenia od samego początku była w zasadzie niesporna. E. zaniechanie przesłuchania tego świadka stanowił istotny mankament postępowania przygotowawczego.

Kolejno przystępując do oceny wiarygodności tych depozycji należy wskazać, iż świadek przedmiotowe zdarzenie opisała w sposób spójny z oskarżonymi. Co istotne jej wersja zdarzenia licuje także z wersją przedstawioną przez D. J. w toku rozprawy. Ma to o tyle znaczenie, gdyż osoby te od dłuższego czasu nie pozostają w relacjach towarzyskich. Ów fakt wpływa więc pozytywnie na wiarygodność owej relacji. Następnie należy zwrócić uwagę, iż zeznania P. T. pozostają spójne wewnętrznie. W jej zeznaniach brak jest jakichkolwiek

sprzeczności o charakterze wewnętrznym. Przeciwnie owe depozycje pozostają jasne, spójne, logiczne oraz koherentne z danymi przedstawionymi przez oskarżone i D. J.. Jednocześnie owe zeznania jawią się jako zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Owa relacja potwierdzona jest niejako także poprzez treść notatki urzędowej. Notatka ta dowodzi, iż przedmiotowe zeznania nie są stworzone na użytek tego procesu, lecz D. J. i towarzysząca

	mu wówczas P. T. już kilkanaście minut po zdarzeniu jako winowajcę tego incydentu wskazywali K. R. (1). Równocześnie przedmiotowe zeznania P. T. należy zestawić z zeznaniami K. R. (1), E. S. czy F. S., które to zeznania były chaotyczne, wewnętrznie i zewnętrznie ze sobą sprzeczne, nawet w odniesieniu do pozornie nie mających znaczenia szczegółów. To wszystko sprawiło, iż Sąd Rejonowy nie znalazł podstaw aby zakwestionować wiarygodność oraz przydatność zeznań złożonych 4 maja 2023 roku przez P. T..	
Zeznania E. S.	Sąd Rejonowy nie mógł uznać za wiarygodne w odniesieniu do przebiegu zdarzenia zeznań świadek E. S.. Świadek ta zeznawała w sposób tendencyjny, chcąc przedstawić w korzystnym świetle K. R. (1), natomiast wyolbrzymić agresje ze strony oskarżonych. Do tego przedmiotowe zeznania nie są koherentne zarówno z depozycjami oskarżyciela posiłkowego czy F. S.. Sąd Rejonowy zwraca uwagę, iż E. S. opisując przebieg tego zajścia podała, iż K. R. (1) miał poinformować wszystkich o odjeździe. Co ciekawe E. S. nie podała tu słownictwa którego wówczas użył oskarżyciel, co nie było	

przecież kwestią sporną w tym procesie. Świadek nie wspomniała także o wulgarnym geście. Wskazania ilustrują na tendencyjny sposób składania oświadczeń wiedzy przez świadka. Kolejno należy mieć na względzie, iż E. S. podała, iż w chwili samego ataku osoby towarzyszące oskarżycielowi posiłkowemu zmierzały w kierunku samochodu. Owe oświadczenie pozostaje w sprzeczności z depozycjami F. S., który podał na rozprawie, iż on z E. S. przebywał w towarzystwie pozostałych osób na placu zabaw. Do tego należy zwrócić uwagę, iż E. S. podała, iż została ona zaatakowana przez W. C., o czym nie wspomniał żaden inny uczestnik zajścia. Przeciwnie sama oskarżona przyznała, iż w tym czasie kopała pokrzywdzonego. Zarazem wątpliwe w świetle zasad doświadczenia życiowego jest stwierdzenie świadka, iż nie udało się jej zapisać owego filmu nagrywanego przez aplikację snapchat. Już samo użycie tej aplikacji, a nie zwykłego trybu kamery budzi tutaj szereg wątpliwości. Co więcej świadek podawała, iż W. C. miała bić bez opamiętania jej narzeczonego, co przecież nie koreluje w żaden sposób z pozostałym materiałem dowodowym ujawnionym w toku rozprawy głównej. Kolejno

zważyć należy, iż E. S. zanegowała także udział D. J. bądź P. T. w rozdzieleniu walczących, gdzie przecież logicznym jest że każdą walczącą osobę musiała trzymać inna, a oprócz F. S. nie było tam przecież innych osób. Co istotne świadek na rozprawie podała, iż obróciła się w kierunku oskarżyciela dopiero wówczas gdy usłyszała krzyki, a przecież w dochodzeniu wskazywała, iż K. R. (1) został z zaskoczenia uderzony w tył głowy. Co interesujące E. S. nie pamiętała także żądań odnośnie puszczenia butelki, gdzie fakt ten od samego początku był podnoszony chociażby przez D. J.. Do tego E. S. w sposób sprzeczny z oskarżycielem opisała jego obuwie. Na rozprawie E. S. wskazała także, iż W. C. była zajęta nią, a nie oskarżycielem, co jest sprzeczne z jej pierwotnymi zeznaniami, iż oskarżone miały wspólnie bez opamiętania bić K. R. (1). Podkreślić zarazem należy, iż w przeciwieństwie do K. R. (1) E. S. nie zeznała w żaden sposób o rzekomym pościgu przeciwko uciekającemu oskarżycielowi. E. S. nie potrafiła także przekonać dlaczego D. J. miałby złożyć w tej sprawie fałszywe zeznania. To wszystko sprawia, iż zeznania E. S. są niewiarygodne i nie mogą

	stanowić wystarczającego dowodu do podważenia wersji przedstawionej przez oskarżone.	
Zeznania F. S.	Podobnie szereg nieścisłości nie pozwala uznać za wiarygodnych zeznań złożonych przez świadka F. S.. Świadek ten odmiennie aniżeli K. R. (1) czy E. S. opisuje miejsce, w którym znajdował się on wraz z E. S. w momencie ataku ze strony G. P.. Co ważne świadek sprzecznie z E. S. oddał przebieg podróży stron z miejsca zamieszkania D. J. do miejsca zdarzenia, wskazując, iż nie pamięta on aby auta, gdzieś po drodze się zatrzymywały. Zarazem świadek intencjonalnie starał się przedstawić w negatywnym świetle P. T.. Podczas gdy w odniesieniu do K. R. (1) F. S. nie pamiętał kłopotliwych sytuacji. Co istotne świadek podał, iż G. P. nie znajdowała się przy D. J. w trakcie eskalacji konfliktu słownego na terenie placu zabaw. Okoliczność ta jest o tyle istotna w odniesieniu do wiarygodności zeznań świadka, iż D. J. już na etapie dochodzenia wspominał o tym fakcie. Kolejno świadek kluczył udzielając odpowiedzi na pytanie o żądanie oskarżonej dotyczące puszczenia butelki. Dalej świadek na rozprawie podał, iż K. R. (1) został	

uderzony od tyłu z otwartej ręki, gdzie sama oskarżona mówiła o uderzeniu pięścią. O uderzeniu pięścią mówił też w toku pierwszego przesłuchania K. R. (1). Co ważne F. S. zaprzeczył także tezie oskarżyciela posiłkowego, aby miał uciekać przed oskarżonymi, które następnie miały go kopać. Mając na uwadze szereg sprzeczności między zeznaniami świadków oskarżenia Sąd Rejonowy nie mógł uznać zeznań F. S. za wiarygodnych i przydatnych do poczynienia ustaleń faktycznych w tej sprawie. Zeznania te nie wytrzymują bowiem próby z konsekwentnymi i spójnymi wyjaśnieniami oskarżonych, a przy tym wspartych zeznaniami P. T. oraz D. J.. Nie bez znaczenia w kontekście ostrożności w ocenie wiarygodności zeznań tego świadka pozostawał fakt, iż jest on bliskim kolegą oskarżyciela posiłkowego, z którym spotykał się bezpośrednio przed rozprawą. Nadto świadek nie negował, iż rozmawiał blisko rozprawy na temat zajścia z E. S., co także mogło spowodować wpływ na proces relacjonowania przez świadka tego zdarzenia. W tym miejscu warto wspomnieć, iż podjęcie tego rodzaju rozmowy na temat zdarzeń dawnych mogło spowodować, iż owe wypowiedzi E.

	S. mogły wpłynąć na kształt zacierających się wspomnień świadka. Dlatego też Sąd Rejonowy ustalając stan faktyczny w tej sprawie jedynie w wąskim wycinku skorzystał z zeznań złożonych w tym procesie przez F. S..	
Opinia biegłego lekarza ortopedy i traumatologa	W przedmiotowej sprawie brak było podstaw do podważenia przydatności dowodu z opinii biegłego lekarza ortopedy i traumatologa. Biegły ten jest osobą niezwykle doświadczoną w sporządzaniu tego rodzaju dokumentów procesowych, a w toku procesu nie ujawniły się żadne okoliczności wskazujące na jego ewentualną stronniczość. Nadto biegły J. M. w sposób staranny odpowiedział na wszystkie pytania organu procesowego. Jego wnioski wynikają wprost z przedłożonej do akt sprawy dokumentacji medycznej. Wątpliwości Sądu nie budzi też poziom wiedzy specjalnej tego biegłego. Sąd Rejonowy nie ujawnił także w ocenianym dokumencie jakichkolwiek sprzeczności. Zatem należało stwierdzić, iż opinia ta spełnia wszystkie wymogi kreowane przez art. 201 k.p.k. i w tym procesie brak było podstaw do zasięgnięcia opinii innych biegłych	

	bądź zażądaniu wydania przez biegłego opinii uzupełniającej. Dlatego też okoliczności wymagającej wiedzy specjalnej z zakresu medycyny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie opinii biegłego J. M.. Dodatkowo należało zwrócić uwagę, iż brak było wątpliwości odnośnie autentyczności dokumentacji medycznej oskarżyciela posiłkowego zgromadzonej w aktach sprawy. Owa dokumentacja obrazuje w sposób dokładny przebieg leczenia K. R. (1), co nie była przecież w żaden sposób kwestionowane przez oskarżone i ich obrońców.	
Koszulki G. P. i K. R. (1)	Nikłe znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy mają koszulki przedstawione przez G. P. i K. R. (1). W realiach tego procesu bezspornym było bowiem, iż strony szarpały się wzajemnie na ziemi. Stąd też logicznym jest, iż ich ubranie mogło być przetarte czy roztargane.	
dokumenty w postaci danych o karalności oskarżonych, zaświadczenia o stanie majątkowych czy danych osobo poznawczych	Podobnie Sąd Rejonowy nie miał żadnych wątpliwości odnośnie wiarygodności i przydatności zebranych w tej sprawie dowodów z dokumentów w postaci danych o karalności oskarżonych, zaświadczenia o stanie majątkowych czy danych osobo poznawczych. Przedmiotowe dokumenty	

	zostały sporządzone we właściwej formie przez osoby do tego upoważnione, a ich treść w żaden sposób nie była kwestionowana przez strony tego procesu. Owe dokumenty przysłużyły się w procesie poczynienia prognozy kryminologicznej, której finalny efekt pozwolił zastosować wobec każdej z oskarżonych instytucje warunkowego umorzenia postępowania karnego.		
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		W. C., G. P.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Z uwagi na tożsamy charakter rozważań			

prawnych odnoszących się do punktu I i VI uzasadnianego wyroku Sąd Rejonowy owe zważenia prawne zawarł w jednym zbiorczym zestawieniu.

W. C. została oskarżona o to, że w dniu 21 sierpnia 2022 roku w N. przy ulicy (...) wspólnie i w porozumieniu z G. P. wzięła udział w pobiciu K. R. (1), narażając go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub art. 157 § 1 k.k. w ten sposób, że po uprzednim, zadawaniu mu uderzeń pięściami w głowę, szarpiąc za koszulkę dokonując jej uszkodzenia doprowadziła do jego przewrócenia na ziemię, zadając nadal uderzenia pięściami po jego głowie jak i górnej części prawego ramienia natomiast G. P. uderzyła go w twarz, a następnie kopała go po całym ciele w wyniku czego K. R. (1) doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, klatki piersiowej po stronie prawej oraz okolicy miednicy i kolana lewego skutkujących naruszeniem czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni w myśl art. 157 § 2 k.k. tj. o przestępstwo z art. 158 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 1 k.k.

G. P. została oskarżona o to, że w dniu 21

sierpnia 2022 roku w N. przy ulicy (...) wspólnie i w porozumieniu z C. W. wzięła udział w pobiciu K. R. (1) narażając go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub art. 157 § 1 k.k. w ten sposób, że uderzyła go w twarz, a następnie kopała go po całym ciele po tym jak W. C. uderzając go pięścią w głowę szarpiąc za koszulkę dokonując jej uszkodzenia doprowadziła do jego przewrócenia na ziemię, po czym nadal zadawała uderzenia pięściami po jego głowie jak i górnej części prawego ramienia w wyniku czego K. R. (1) doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, klatki piersiowej po stronie prawej oraz okolicy miednicy i kolana lewego skutkujących naruszeniem czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni w myśl art. 157 § 2 k.k. tj. o przestępstwo z art. 158 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 1 k.k.

Zgodnie z treścią art. 158 § 1 k.k. występku tego dopuszcza się ten kto bierze udział w bójce lub pobiciu, w którym naraża się człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 lub w art. 157 § 1. Już rudymetarna wykładnia

tego przepisu wskazuje, iż przestępstwo to jest typem powszechnym tj. takim który może zostać popełniony przez każdą osobę zdolną do ponoszenia odpowiedzialności karnej. Nadto warto wskazać, iż znamieniem czasownikowym tego występku jest samo wzięcie udziału w bójce bądź pobiciu. Okoliczność ta ma bardzo istotne znaczenie, gdyż dla sprawstwa tego przestępstwa nie jest potrzebne stwierdzenie, iż dana osoba zadawała konkretne uderzenia pokrzywdzonemu.

Wystarczające w tym względzie jest wskazanie, iż dany podmiot był czynnym uczestnikiem danego zdarzenia. Biorąc to pod uwagę w orzecznictwie wskazuje się, iż braniem udziału w bójce/pobiciu jest nie tylko co oczywiste zadawanie ciosów, szarpanie się lecz także zagrzewanie do walki czy stwarzanie przewagi sytuacyjnej, dla konkretnej osoby zadawającej ciosy, przez co wpływa się na morale osoby będącej ofiarą pobicia (stworzenie wrażenia bezsilności, osaczenia). Nie ma zarazem wątpliwości, iż tego rodzaju występki jest wyrazem tzw. kryminalizacji zastępczej. W przypadku tego rodzaju zająć często bardzo trudno

jest ustalić, która z osób zadała konkretne uderzenie wywołujące relewantny dla prawa karnego skutek, dlatego też ustawodawca uznał za przestępstwo sam udział w bójce lub pobiciu. Jednocześnie w tym miejscu wypada wskazać na dyferencje pomiędzy tymi pojęciami. Mianowicie w przypadku bójki mamy do czynienia z dwoma agresywnymi stronami konfliktu, z której każda w sposób aktywny bierze udział w eskalacji przemocy. Natomiast w przypadku pobicia występuje tylko jedna strona (składająca się z więcej niż jednej bijącej osoby) stosująca czynności napastnicze i brak jest zachowań zaczepnych ze strony pokrzywdzonych. Należy jednakowoż stwierdzić, iż przedmiotowy występki jest typem skutkowym, do którego ziszczenia wymagane jest powstanie skutku w postaci bezpośredniego narażenia na niebezpieczeństwo utraty życia lub powstania skutku, o którym mowa w art. 156 § 1 k.k. lub art. 157 § 1 k.k. Równocześnie bezsporne zarówno w doktrynie jak i orzecznictwie pozostaje fakt, iż występkę tego można dopuścić się w obu postaciach zamiaru.

W ocenie Sądu Rejonowego w Nowym Sączu zarówno

zachowanie W. C. jak i oddziaływania czynione przez G. P. stanowiły realizacje znamienia wzięcia udziału w bójce, określonej w art. 158 § 1 k.k. Na samym wstępie należy zwrócić uwagę, iż co prawda oskarżyciel publiczny zarzucił oskarżonemu pobicie K. R. (1), niemniej jednak wyniki przeprowadzonego przewodu sądowego, wykluczyły jakoby oskarżyciel posiłkowy miał być stroną wyłącznie bierną w tym zdarzeniu. Przeciwnie to jego wyzywające zachowanie spowodowało przedmiotową szamotaninę. W świetle ustalonego przez Sąd Rejonowy stanu faktycznego niezbieżnie wynika, że działania K. R. (1) nie były obliczone tylko i wyłącznie na aktywną obronę. Przeciwnie on również zadawał uderzenia i odpychał G. P.. Sztandarowym przykładem tego rodzaju nastawienia oskarżyciela posiłkowego jest sytuacja opisywana przez D. J., kiedy to po chwilowym wygaśnięciu przemocy na skutek oddziaływania osób trzecich, K. R. (1) wyrwał się kolegom z rąk i kontynuował bójkę z G. P.. Tym samym biorąc pod uwagę całokształt sprawy nie sposób jest twierdzić, iż oskarżyciel posiłkowy był jedynie stroną

broniącą się. Przeciwnie między stronami doszło do wzajemnego konfliktu fizycznego, gdzie zarówno G. P. jak i K. R. (1) bronili się i atakowali jednocześnie. Nie można tu bronić więc tezy, iż K. R. (1) jedynie starał się uchronić przed agresją oskarżonych. Do tego należy zważyć, iż sam fakt, iż G. P. była w toku tego zdarzenia wspomagana przez W. C. nie implikuje przyjęcia działania oskarżonych jako jednoznacznych napastniczek. Kodeks karny w żadnym przypadku pojęcia bójki nie rezerwuje do sytuacji kiedy to pokrzywdzony/pokrzywdzeni pozostają w równowadze sił w stosunku do napastników. Kluczowe w tym zakresie jest powzięcie oceny czy w danej sytuacji faktycznej da się wyodrębnić podmiot jednoznacznie defensywny, a drugiej strony ofensywny. Wobec przeprowadzonych w sprawie dowodów nie sposób jest uznać, iż to K. R. (1) był jedynie defensorem w tej sprawie. Przeciwnie stosował on agresję o natężeniu podobnym w odniesieniu do G. P., a ich sytuacja różnicowała się jedynie z uwagi na udział (choć krótki) w tym zachowaniu oskarżonej W. C.. Zarazem zważyć należy, iż w świetle przytoczonej wyżej wykładni art. 158 § 1 k.k. zadanie przez

oskarżoną W. C. kilku kopnięć szamocącemu się z G. P. oskarżycielowi było wystarczające do przyjęcia zrealizowania znamienia wzięcia udziału w bójce w odniesieniu zarówno do jednej jak i drugiej oskarżonej. Do tego biorąc pod uwagę, iż w toku rzeczony awantury doszło do zadawania uderzeń pięściami, szarpania, popychania skutkującego upadkiem na podłoże, kopania po tułowiu oczywistym wydaje się, iż sprawcy tego zdarzenia byli narażeni na wystąpienie skutku, o którym mowa w art. 157 § 1 k.k. Obydwie oskarżone działały także w sposób umyślny decydując się na uderzenie oskarżyciela czy kopanie go mając przecież świadomość, iż tego rodzaju zachowanie naraża uczestników zdarzenia na wystąpienie obrażeń, o których mowa w tym przepisie. Zarazem oskarżyciel publiczny w sposób oczywiście błędny opisał w akcie oskarżenia zachowanie poszczególnych oskarżonych. W świetle choćby pobieżnej lektury niniejszych akt oczywistym jest, iż W. C. jedynie kopała powalonego przez G. P. na ziemię K. R. (1). Natomiast to G. P. swoim zachowanie polegającym na szarpaniu i uderzeniu spowodowała ten upadek. Owo stwierdzenie musiało znaleźć swoje

odzwierciedlenie w gruntownej zmianie opisu przypisanych oskarżonym czynów. E. Sąd Rejonowy stwierdził, iż zarówno zachowanie G. P. jak i W. C. realizowało znamiona występku opisanego w art. 158 § 1 k.k, z zastrzeżeniem iż oskarżone wzięły udział w bójce, a nie w pobiciu. Oskarżyciel publiczny zarzucił zarazem oskarżonym dopuszczenie się występku z art. 157 § 2 k.k. popełnione w kumulatywnej kwalifikacji. W ocenie Sądu Rejonowego zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala przypisać żadnej z oskarżonych popełnienie występku z art. 157 § 2 k.k. Oczywiście przeprowadzony przewód sądowy potwierdził fakt, iż K. R. (1) tego rodzaju obrażeń doznał w wyniku ogółu aktywności wszystkich sprawców jak i przecież własnego oddziaływania – był stroną równie agresywną, walczył w parterze, a więc naturalnym są swego rodzaju stłuczenia czy otarcia. Niemniej jednak dla przypisania tego czynu zabronionego koniecznym byłoby wykazanie, iż to właśnie fizyczne oddziaływanie indywidualnie określonej oskarżonej spowodowało owe konkretne obrażenia ciała K. R. (1). Natomiast w realiach tego procesu nie sposób wykazać tego rodzaju

związku przyczynowo – skutkowego. Jak podnosi się bowiem w orzecznictwie możliwość zastosowania kumulatywnej kwalifikacji przestępstwa opisanego w art. 158 § 1 k.k. i któregoś z przestępstw spowodowania określonego naruszenia czynności narządów ciała zarezerwowana jest do sytuacji gdy sprawcy można wykazać, iż to jego aktywność spowodowała ściśle określone skutki - artykuł 158 § 1 pozostaje w zbiegu kumulatywnym z art. 156 § 1 lub z art. 148 § 1, 2 lub 3 w tych sytuacjach, w których ustalony uczestnik bójki lub pobicia spowodował umyślnie ciężki uszczerbek na zdrowiu lub śmierć człowieka.. Zob. wyrok SA we Wrocławiu z 28.10.2014 r., II AKa 312/14, LEX nr 1567129. Natomiast w realiach tego procesu nie sposób jest stwierdzić, iż to właśnie bezprawne zachowanie czy to W. C. czy to G. P. bądź też specyfika własnej aktywności w tej bójce spowodowało u pokrzywdzonego konkretne obrażenia ciała. Zatem błędem było posłużenie się przez oskarżyciela publicznego kumulatywną kwalifikacją prawną czynu zarzuconego oskarżonym. Stąd też Sąd Rejonowy wyrugował z kwalifikacji prawnej tego czynu art. 157 § 2 k.k. Równocześnie z

uwagi na owo usunięcie należało wyeliminować także ten fragment z opisu przypisanego czynu, który powinien odwoływać się tylko i wyłącznie do znamion przypisanego oskarżonym przestępstwa. Stąd też Sąd Rejonowy uznał, iż oskarżone swoim działaniem wypełniły znamiona występku z art. 158 § 1 k.k.

Równocześnie z uwagi na linię obrony G. P. należało zastrzec, iż Sąd Rejonowy nie dopatrywał się w jej udziale w sprawie działania w obronie koniecznej. Tu należy podkreślić, iż to sama pierwsza podjęła bezprawny zamach na dobro prawne oskarżonego poprzez złapanie go za jego koszulkę i rozpoczęcie szarpaniny. E. nie oskarżona nie może bronić się tylko poprzez podjęcie przez K. R. (1) gestu imitującego chęć uderzenia szklaną butelką. Owo zachowanie nastąpiło już bowiem w trakcie zajścia. Co więcej G. P. w dalszym ciągu uczestniczyła w bójce nawet po odrzuceniu przez oskarżyciela posiłkowego tej butelki. Znamiennym jest, iż to właśnie wówczas nastąpiły kopnięcia ze strony W. C.. Oczywiście nie jest też tak, iż to G. P. była jedyną prowodyrką tego zajścia, swoje istotne zasługi w tym zakresie miał także K. R. (1).

Niemniej jednak nie jest tak, iż G. P. odpierała bezpośredni bezprawny zamach, gdyż wcześniej to ona sama naruszyła nietykalność cielesną K. R. (1). Nie jest też tak, iż owo zachowanie oskarżyciela posiłkowego tak istotnie zmieniało dynamikę tego zajścia, iż uzasadniało przyjęcie konstrukcji obrony koniecznej uczestnika bójki, zwłaszcza że działanie jej uczestników podlegało dalszej eskalacji już po wypuszczeniu z rąk (w parterze) butelki przez oskarżyciela posiłkowego. Dlatego też Sad Rejonowy nie zgodził się z twierdzeniem, iż G. P. działała w warunkach obrony koniecznej, co wyłączałoby bezprawność (a nie winę jak błędnie wskazano w odpowiedzi na akt oskarżenia) zachowania oskarżonej.

Powyższe stwierdzenie aktualizuje konieczność oceny kolejnego elementu struktury przestępstwa tj. stopnia społecznej szkodliwości. Rozpatrując tę problematykę należy stwierdzić, iż ustawodawca w art. 115 § 2 k.k. zawarł zamknięty katalog kwantyfikatorów stopnia społecznej szkodliwości. Zgodnie z tym przepisem Sąd oceniając stopień społecznej szkodliwości danego czynu jest zobowiązany wziąć pod uwagę rodzaj i charakter

naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. W ocenie Sądu Rejonowego stopień społecznej szkodliwości tego czynu był średni i nie kwalifikował się jako znaczny. Na powyższe stwierdzenie przemawiały następujące okoliczności. W przedmiotowej sprawie mieliśmy do czynienia z bójką, a nie pobicie co *implicite* w ocenie Sądu zmniejsza stopień społecznej szkodliwości tego zachowania. Do tego przedmiotowe zachowanie nie wywołało żadnych poważnych skutków w zakresie zdrowia uczestników zdarzenia. Sąd Rejonowy wziął także pod uwagę, iż kopnięcia W. C. zostały ocenione jako lekkie – nawet przez świadka F. S., nie wspominając o zeznaniach D. J. czy wyjaśnieniach oskarżonych. Do tego sposób działania uczestników tej bójki nie był szczególnie drastyczny i sprowadzał się w zasadzie do wzajemnej szamotaniny. Kolejno nie sposób jest pominąć faktu, iż oskarżone działały motywowane prowokacyjnym zachowaniem ze strony

K. R. (1). Na skutek tych zachowań doszło też do narażenia na najmniej z dotkliwych skutków przewidzianych w tym przepisie. Z drugiej strony należało zwrócić uwagę, iż sprawcy działali w miejscu publicznym, naruszając ciszę nocną, znajdowali się też oni pod znacznym wpływem alkoholu, co wynika zarówno z wyjaśnień oskarżonych jak i zeznań chociażby E. S. (w odniesieniu do ilości spożytego alkoholu). Stąd też Sąd Rejonowy ocenił, iż zachowanie to było społecznie szkodliwe w stopniu średni, pozwalającym na skorzystanie z dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania karnego.

Czyn oskarżonych był zawiniony w rozumieniu normatywnej teorii winy recypowanej w art. 1 § 3 k.k. Przede wszystkim brak jest wątpliwości odnośnie poczytalności oskarżonych w chwili czynu. W szczególności nie wskazuje aby w tym czasie znajdowały się one w upojeniu o charakterze atypowym. Oskarżone są też osobami dorosłymi znającymi treść normy sankcjonowanej. Kolejno należy dostrzec, iż działanie to nie było działaniem koniecznym – działaniem w stanie wyższej konieczności. Oskarżone dając posłuch normie sankcjonowanej

powinny dać się wygadać pijanemu oskarżycielowi posiłkowemu, a nie wdawać się z nim w niepotrzebną szarpaninę. Niemniej jednak Sąd Rejonowy uwzględnił prowokacyjny sposób zachowania K. R. (1) jako czynnik limitujący stopień winy obydwójga oskarżonych. Toteż czyn W. C. i G. P. był zawiniony jednak stopień winy nie był znaczny, a przez to nie dyskwalifikował możliwości zastosowania wobec oskarżonych instytucji warunkowego umorzenia postępowania.

W ocenie Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie zasadnym było orzeczenie wobec zarówno W. C. jak i G. P. warunkowego umorzenia postępowania na 2 letni okres próby. W tym zakresie należy odwołać się do wyżej naszkicowanych okoliczności odnoszących się do braku występowania w tej sprawie znacznej społecznej szkodliwości tego czynu czy winy po stronie oskarżonych. Przypisany im występki nie jest zagrożony karą przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności. Kolejno należy zwrócić uwagę, iż oskarżone pomimo młodego wieku są osobami mającymi pewną stabilizację życiową. Mianowicie G. P. pracuje w charakterze magazyniera, a W. C. prowadzi

działalność gospodarcza. Do tego brak jest jakichkolwiek informacji wskazujących aby owe zachowania stanowiły normę w funkcjonowaniu oskarżonych. Przeciwnie oskarżone są osobami nie notowanymi przez policję, a rzeczony występki wynikał w dużej mierze z prowokacyjnego zachowania K. R. (1) i nadmiaru spożytego alkoholu, który rozluźnia procesy decyzyjne. Stąd też w ocenie Sądu Rejonowego zasadnym było przekonanie, iż warunkowe umorzenie postępowania na 2 letni okres próby w połączeniu z zastosowanymi wobec oskarżonych środkami probacyjnymi będzie stanowiło dostateczną rękojmię realizacji celów związanych z prowadzeniem tego postępowania.

Stąd też Sąd Rejonowy w punkcie I uzasadnianego wyroku przyjąwszy w ramach czynu zarzucanego aktem oskarżenia, iż W. C. w dniu 21 sierpnia 2022 roku w N. przy ulicy (...) wzięła udział w bójce wspólnie z G. P. oraz K. R. (1) w trakcie której jej uczestnicy byli narażeni na skutek, o którym mowa w art. 157 § 1 k.k. w ten sposób, iż kopała K. R. (1) w trakcie, gdy ten szarpał się z G. P., gdzie w trakcie tej szamotaniny strony wzajemnie zadawały sobie

uderzenia rękoma i nogami tj. czynu stanowiącego występki z art. 158 § 1 k.k. na podstawie art. 66 § 1 k.k. w zw. z art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne przeciwko W. C. warunkowo umorzył na 2 letni okres próby, a w punkcie VI tegoż judykatu przyjąwszy, iż G. P. w dniu 21 sierpnia 2022 roku w N. przy ulicy (...) wzięła udział w bójce wspólnie z W. C. oraz K. R. (1) w trakcie której jej uczestnicy byli narażeni na skutek, o którym mowa w art. 157 § 1 k.k. w ten sposób, iż szarpała się z K. R. (1) w trakcie, której szamotaniny zadawała uderzenia nogami i rękoma, a W. C. kopała pokrzywdzonego tj. czynu stanowiącego występki z art. 158 § 1 k.k. na podstawie art. 66 § 1 k.k. w zw. z art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne przeciwko G. P. warunkowo umorzył na 2 letni okres próby

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
W. C.	II	I	Jednocześnie biorąc pod uwagę, iż zachowanie W. C. było występkiem umyślnym, popełnionym z użyciem przemocy celowym było oddanie oskarżonej w okresie próby pod dozór kuratora. Funkcjonowanie wobec oskarżonej tego rodzaju oddziaływania będzie stanowiło rękojmię należytej kontroli nad przebiegiem okresu próby. W tym aspekcie warto zwrócić uwagę, iż oskarżona jest osobą w młodym wieku, będąca dopiero na progu dorosłego życia. Stąd też jest ona osobą podatną na potencjalne negatywne

			wzorce. Dlatego też zasadnym jest aby w okresie próby jej zachowanie było kontrolowane przez kuratora. Okoliczność ta ma tym większe znaczenie z uwagi na okoliczności tego czynu, kiedy to oskarżone zdecydowały się wcześniej naruszyć prawo, spożywając znaczną ilość alkoholu w miejscu publicznym. Z uwagi na te okoliczności Sąd Rejonowy w punkcie II uzasadnianego wyroku oddał W. C. w okresie próby pod dozór kuratora.
W. C.	III	I	Natomiast aby uzmysłwić oskarżonej nieopłacalność popełnienia tego rodzaju przestępstw Sąd Rejonowy w punkcie III nałożył na oskarżoną obowiązek uiszczenia świadczenia na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 300 złotych. Tego rodzaju świadczenie oprócz realizacji swoistej funkcji symbolicznej będzie stanowiło zarazem swoisty miernik pozytywnej prognozy kryminologicznej poczynionej wobec W. C.. Natomiast z uwagi na mniejszy udział w inkryminowanym zajściu W. C. Sąd Rejonowy uznał za słuszne uczynienie swego rodzaju w dystynkcji w

			świadczeniach nałożonych na oskarżone.
G. P.	VII	VI	Jednocześnie biorąc pod uwagę, iż zachowanie G. P. było występkiem umyślnym, popełnionym z użyciem przemocy celowym było oddanie oskarżonej w okresie próby pod dozór kuratora. Funkcjonowanie wobec oskarżonej tego rodzaju oddziaływania będzie stanowiło rękojmię należytej kontroli nad przebiegiem okresu próby. W tym aspekcie warto zwrócić uwagę, iż oskarżona jest osobą w młodym wieku, będąca dopiero na progu dorosłego życia. Stąd też jest ona osobą podatną na potencjalne negatywne wzorce. Dlatego też zasadnym jest aby w okresie próby jej zachowanie było kontrolowane przez kuratora. Okoliczność ta ma tym większe znaczenie z uwagi na okoliczności tego czynu, kiedy to oskarżone zdecydowały się wcześniej naruszyć prawo, spożywając znaczną ilość alkoholu w miejscu publicznym. Z uwagi na te okoliczności Sąd Rejonowy w punkcie VII uzasadnianego wyroku oddał G. P. w okresie próby pod dozór kuratora.
G. P.	VIII	VI	Natomiast aby uzmysłwić oskarżonej nieopłacalność popełnienia tego rodzaju przestępstw Sąd Rejonowy

			w punkcie VIII nałożył na oskarżoną obowiązek uiszczenia świadczenia na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 500 złotych. Tego rodzaju świadczenie oprócz realizacji swoistej funkcji symbolicznej będzie stanowiło zarazem swoisty miernik pozytywnej prognozy kryminologicznej poczynionej wobec G. P.. Podkreślić należy, iż tego rodzaju świadczenie pozostaje w zasięgu możliwości finansowych oskarżonej. Natomiast z uwagi na większy udział w inkryminowanym zajściu G. P. Sąd Rejonowy uznał za słuszne uczynienie swego rodzaju w dystynkcji w świadczeniach nałożonych na oskarżone.
1.Inne ROZSTRZYGNĘCIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym			

do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV	Natomiast z uwagi na złożenie przez obrońcę oskarżonej W. C. adwokat P. Z. oświadczenia o braku opłacenia przez oskarżonego udzielonej mu pomocy prawnej Sąd Rejonowy przyznał obrońcy oskarżonemu stosowne wynagrodzenie. Przy określeniu tego wynagrodzenia Sąd Rejonowy orzekał w oparciu o stawki wymienione w rozporządzeniu o opłatach za czynności adwokatów przyjmując w pełni argumentację wyrażoną w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 20 grudnia 2022 roku, sygn. akt SK 78/21 W tym zakresie należy wskazać, że rzeczony obrońca reprezentowała W. C. tylko na etapie postępowania jurysdykcyjnego. Jednocześnie z uwagi na fakt, iż Trybunał Konstytucyjny zakwestionował jedynie wysokość stawek zawartych w	

	rozporządzeniu ministra sprawiedliwości w sprawie kosztów nieopłaconej pomocy udzielonej przez adwokata z urzędu. Dlatego też w punkcie IV wyroku Sąd przyznał obrońcy oskarżonego adwokat P. Z. kwotę 1008 złotych tytułem nieodpłatnej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej W. C. z urzędu w postępowaniu jurysdykcyjnym.	
V	Natomiast wobec faktu, iż oskarżona dopuściła się występku umyślnego Sąd Rejonowy działając na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k. zasądził od oskarżonej częściowe koszty procesu w odniesieniu do opłaty. W pozostałym zakresie Sąd mając na uwadze wstępny etap życia oskarżonej, niestabilne dochody oraz charakterystykę zachowania pokrzywdzonego, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżoną z tego obowiązku w pozostałej części.	
IX	Natomiast z uwagi na złożenie przez obrońcę oskarżonej radcy prawnego M. P. oświadczenia o braku opłacenia przez oskarżonego udzielonej mu pomocy prawnej Sąd Rejonowy przyznał obrońcy oskarżonemu stosowne wynagrodzenie. Przy określeniu tego	

	wynagrodzenia Sąd Rejonowy orzekał w oparciu o stawki wymienione w rozporządzeniu o opłatach za czynności adwokatów przyjmując w pełni argumentację wyrażoną w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 20 grudnia 2022 roku, sygn. akt SK 78/21. W tym zakresie należy wskazać, że rzeczony obrońca reprezentował G. P. jedynie na etapie postępowania jurysdykcyjnego. Jednocześnie z uwagi na fakt, iż Trybunał Konstytucyjny zakwestionował jedynie wysokość stawek zawartych w rozporządzeniu ministra sprawiedliwości w sprawie kosztów nieopłaconej pomocy udzielonej przez adwokata z urzędu. Dlatego też w punkcie IX wyroku Sąd przyznał obrońcy oskarżonego radcy prawnemu M. P. kwotę 1008 złotych tytułem nieodpłatnej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej G. P. z urzędu w postępowaniu jurysdykcyjnym.	
X	Natomiast wobec faktu, iż oskarżona dopuściła się występku umyślnego Sąd Rejonowy działając na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k. zasądził od oskarżonej częściowe koszty procesu	

	w odniesieniu do opłaty. W pozostałym zakresie Sąd mając na uwadze wstępny etap życia oskarżonej, niestabilne dochody oraz charakterystykę zachowania pokrzywdzonego, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżoną z tego obowiązku w pozostałej części.
1.Podpis	